wõid ei piddand leidma? Ei leidnud; agga ühhe ſure jahho tonni ſees näitab üks weike püt pohjas ollewad: wiſt on ſeäl wõid ſees! Ta lähhäb ligutab weel enne pudro ümber, lasſeb ſiis poddiſeda, töttab jälle aida jure, kargab maoli tonni ſerwa peäle ja tahhab pütti wälja wõtta. Tonnike on agga ſüggaw, mees ei ullata, ſirrutab hästi, jallad kerkiwad takka üllesſe ja — mehheke libbiſeb pead piddi tonni, nago nugga tuppe. — Nüüd ollid asjad hästi! Emmis maggas pakko tagga, — woi oius kaewus, — taar olli aida al, — pudro põlles tullel — mees turtſus, ninna jahhude ſees, tonnis, kuſſa ta ilma abbita olleks läkkatand: — — nenda leidis perrenaene omma maiatallituſt kordas ollewad, kui louna heinamaalt koio tulli.

Et aastal 1858 ka niſugguſid nurriſejaid mehhi weel monned õõldakſe ollewad: ſepäraſt olleme ſedda luggo ſiin üllesſe pannud — mällestusſeks.

Kaapsta taimedeſt.

Et tallo rahwal ennamiste igga kewwade kaapsta taimed puduwad, on wanna tuttaw aſſi ja tulleb ſeſt, et mitto neiſt õiete ei moista iſſe taimed tehha ja kaswatada.

Kes head kaapsta ja kale taimed tahhab ſada, ſe tehko jubba ſüggiſe hilja üht ni ſuurt mulla hunnikut aeda walmis, kui kewwade taimelabbaks arwab tarwis ollewad, ja katko ſedda hästi õigega kinni, ehk tehko ka õllekuhja mulla-hunniko über, et muld talwel mitte wägga ärra ei külmeta, mis kewwade ſullades paljo aega widab. Kewwade — keige parrem Paaſtmaarja päwa ümber — kui lummi ſullanud ehk hästi jubba wähhenenud on, tehko ta wärskeſt hobboſe ſõnnikuſt üht jalla pakſuſt penart, mis jalga 4 lai ja ni pitk on, kui taimemaaks arwab tarwis ollewad, ja ſelle ſõnnikopeenra peäle pango ta nüüd ommaſt mulla hunnikuſt ½ ehk ¾ jalga mulda peäle ja tehko ühhetaſeks. On ſe tõ walmis, ſiis